

Bilag.

De samvirkende
danske Landboforeninger.

København, den 4. Januar 1938.

Til det fra Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Ændringer i Loven om Statens Husholdningsraad.

De samvirkende danske Landboforeninger tillader sig ved nærværende at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa det ønskelige i, at der bliver mere Samling om de rent husholdningsmæssige Opgaver i Raadets Arbejdsprogram og udfoldet en mindre Aktivitet med Hensyn til at optage Spørgsmaal henhørende under det lovgivningsmæssige og administrative Omraade, hvilket over for De samvirkende danske Landboforeninger er fremført af Foreningernes Husholdningsudvalg og som Landboforeningernes Bestyrelse kan slutte sig til, hvorfor man meget haaber, at det ærede Folketingsudvalg nøje vil overveje, paa hvilken Maade det fremsatte Ønske kan imødekommes.

Der er blandt andet fremført en Kritik af, at Raadet har beskæftiget sig med flere Opgaver, som ikke egner sig for at blive varetaget af Statens Husholdningsraad. De socialpolitiske og rent lovgivningsmæssige Forhold samt erhvervsøkonomiske Forhold vedrørende Ernæringsproblemerne og Husgerningsarbejdet finder man har indtaget en betydelig Plads i Raadets Arbejdsprogram til Skade for de Opgavers Løsning, som man fra Landbrugets Side havde i Tanke ved Forslaget om Oprettelsen af et Statens Husholdningsraad.

Man skal i saa Henseende pege paa, at Sager som f. Eks. Forslag om Udvidelse af den i Forsorgslovens § 239 givne Hjemmel for Kommunerne til at uddele gratis Mælk, eller Spørgsmaalet om Udvidelse af Fjerkrækødkontrollen, som ifølge Lov er et Anliggende, der beror paa Landbo- og Husmandsforeningernes Indstilling, ligesom Spørgsmaalet om en Kommission angaaende Ungdommens Uddannelse i det huslige Erhverv, ikke kan siges at have nogen Forbindelse med de Grundsynspunkter, ud fra hvilke De samvirkende danske Landboforeninger i sin Tid gav Tanken om Oprettelsen af Statens Husholdningsraad sin Tilslutning og gik med i Arbejdet.

Tendensen til overalt, hvor Lejlighed gives, at foreslaa mest mulig og følgerig en stærkt fordyrende Kontrol ved Produktion og Omsætning af Levnedsmidlerne maa der ogsaa advares imod, fordi Værdien af mange af disse Kontrolsystemer hverken for Forbrugerne eller Producenterne staar i et rimeligt Forhold til Bekostningen derved eller til de Goder, der kan paaregnes opnaaet derved.

Et mere planmæssigt Arbejde paa Løsningen af rent faglige husholdningsmæssige Opgaver og herunder en nøje Kontakt med det i Husholdningskredsene under de landøkonomiske Foreninger igangværende Undersøgelser- og Oplysningsarbejde vilde efter De samvirkende danske Landboforeningers Mening være i høj Grad ønskelig.